

Література:

1. Зільберглейт М. А. Методика та техніка підготовки курсових та дипломних робіт. Мінськ: Біл. наука. 2003.
2. Токар О. В. Зручність сучасних текстових шрифтів: наукове видання. Мінськ: ТОВ «Сучасна школа». 2007.
3. Токар О. В. Побудова асоціативних правил на основі зв'язку геометричних параметрів шрифтів та об'єктивної зручності читання. Технологія та техніка друкарства. Київ: ВПІ НТУУ «КПІ». 2013. 40-46.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-178-7-33>

РОЛЬ ДИСЦИПЛІНИ «РИСУНОК» У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ДИЗАЙНУ

Рашевська А. А.

викладач кафедри дизайну

Запорізький національний університет

м. Запоріжжя, Україна

Проблема якості та набуття відповідних професійних компетентностей, що являються основними для формування творчих особистостей, гостро стоїть перед сучасною мистецькою освітою. Тому досить актуальним є питання підвищення творчої грамотності студентів, шляхом збереження кращих традицій академічної школи, розвитку знань, умінь і навичок в художньо-графічній діяльності на заняттях з «Рисунку», використання ефективних форм і методів роботи в підготовці бакалавра дизайну.

Дослідженням питання формування компетентностей в дизайн-освіті займалися такі українські вчені як О. Бойчук [1], О. Васіна [2], О. Пальцун, С. Мільчевич, В. Неня та інші, які своїх працях приділяли значну увагу саме художньо-графічній діяльності. Так, зокрема, зазначається, що художньо-графічна діяльність – процес соціальний, пов'язаний з духовно-практичним освоєнням середовища, який сприяє втіленню змісту діяльності і її гуманістичної спрямованості в емоційно-образній формі, яка забезпечує естетичне сприйняття світу.

В процесі освоєння дисципліни «Рисунок» у студентів формуються навички цілісного світосприйняття, що виражається у відчутті ритму, форми, пропорцій; естетичний смак; вміння дати художню оцінку;

користуватися мовою мистецтва; образно моделювати предметне середовище та втілювати його в реальній формі. В результаті художньо-графічної діяльності, особистість розвиваючись, створює матеріальні та духовні цінності за допомогою яких відображає свій світогляд та формує загальну культуру.

Однак специфіка творчої діяльності художника різниться від діяльності дизайнера. Тому підходи до вивчення дисципліни «Рисунок» також мають свої особливості на відміну від традиційних академічних, які використовуються під час підготовки студентів-художників у мистецьких вишах. Будь-яка сфера діяльності дизайнера передбачає розуміння таких понять як формат, форма, пропорції, тон, об'єм. Робота над практичними завданнями в рамках дисципліни «Рисунок» має враховувати саме цю професійну специфіку.

Тому під час виконання практичних робіт, важливо пояснити студентові, що не лише точна передача, студія (вивчення) об'єкту є головною кінцевою ціллю завдання, а саме вміння ухопити образ, узагальнити його, відкидаючи деталі, реалізувати це через свій оригінальний авторський стиль. Вміння поєднувати уяву, фантазію, інтуїцію з точністю, логічністю мислення та технічною майстерністю є результатом опанування основних завдань які ставить перед студентами викладач під час вивчення дисципліни «Рисунок».

Професійні компетентності майбутніх бакалаврів дизайну об'єднують в собі інтелектуальну та практичну (навички, уміння) складову, що мають інтеграційну природу, об'єднуючи близькоспоріднені знання та уміння з різних сфер життя, орієнтованих, крім того, на конкретний результат. Художньо-графічна діяльність – своєрідна мова образотворчого мистецтва, опанування якою сприяє зміні способу мислення та всебічному розвитку професійних якостей майбутніх дизайнерів.

Література:

1. Бойчук А.В. Пространство дизайна. Харьков: Нове слово, 2013. 367 с.
2. Васіна О.В. Дизайн і технології: перспективи розвитку. *Вісник державної академії дизайну та мистецтв*. 2015. № 7. С 4-8.